

e-Rojnost č. 11

Znojemské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

5. 12. 2017

Obsah

Zpětná vazba	str. 1
Komu vděčí znojemští senioři za malé důchody?	str. 2
Řešení vsutku šalamounské	str. 2
Dárek větší než vánoční strom	str. 3
Vox populi	str. 4

Zpětná vazba

Oskar Znojemský: K tomu, že se vyplatí ozvat, mohu uvést dva příklady.

Zastávka MHD – Vídeňská škola byla dlouhodobě v katastrofálním stavu, vytrhané dlaždice, bez čekárny. Prostě zapomenutá zastávka, přitom tak frekventovaná, užívaná i dětmi ze školy. Když jsem jednou o poválené dlaždice zakopl, naštvál jsem se a poslal mail na městský úřad ing. Pastrňákové. Hned druhý den tam byl člověk, který aspoň dlaždice poskládal, a do pár dnů byla zastávka provizorně opravena. Pak netrvalo dlouho a byla vybudovaná zastávka nová, včetně chodníku. Úředníci na zastávku prostě zapomněli a z nás občanů se nikdo do Vox populi neozval. Díky, paní mluvčí.

Druhý příklad se týkal zlevněného vstupného na znojemský fotbal pro studenty a důchodce. Ještě před třemi lety bylo Znojmo jediným fotbalovým městem, kde obě zmíněné skupiny musely platit plné vstupné.

Poslali jsme znojemskému starostovi a zastupitelstvu kompletní přehled slev, které měly všechny sportovní oddíly v republice, a požádali o pomoc. Vyplatilo se, od té doby máme, my důchodci fotbal levnější.

Rojnost: K tomu se hodí dvě přísloví. 1. Líná huba, holé neštěstí. 2. Chytrému napověz, hloupému dolož.

Karel Pavlíček:

Proč se pisatelé reakcí na stavbu obchvatu nezmínili o zákonu, který umožňuje vyvlastnit pozemky ve veřejném zájmu, pro dopravu a bezpečnost? Politici nám pravidelně každý měsíc u každého nákupu vyvlastní daně v obrovské výši, ale vyvlastnit pozemky za pár korun se jim nechce, bývá to zdoluhavé. Jenomže o obchvatu se mluví padesát let. Brnu je znojemský obchvat lhostejný a pan starosta má určitě sto tisíc platu, jako politik nikam nespěchá a my občané jsme ovce. Taky jsem dostal za pozemek na obchvat těch pár korun, ale s lopatou bych na ně nešel, za to píšu články, které, pokud mají čtenáři Rojnosti zájem, mohou si je přečíst na blogu iDNES a Pravý prostor.

Komu vděčí znojemští senioři za malé důchody?

V extra vydání Znojemského Deníku se čtenáři mohli dočíst, že na Znojemsku mají senioři v průměru jen 10 573 korun důchodu, což je nejméně v Jihomoravském kraji a možná i nejméně v České republice. „Regionální rozdíly mohou být způsobené různou výší průměrné mzdy, nezaměstnaností a dalšími vlivy,“ cituje Deník mluvčí České správy sociálního zabezpečení.

Známe tedy důvody, ale na místě je i otázka, kdo za to může. Kdo může za to, že je na Znojemsku dlouhodobě vysoká nezaměstnanost? Kdo za to může, že platy jsou na Znojemsku tak nízké?

Pro nalezení odpovědi se budeme muset vrátit zpět. Neuznávám argument mnohých, poukazující na iluzorní skutečnost, že za socialismu měli všichni práci. Ano, všichni museli chodit někam do práce, kdo neměl v občance platné razítko zaměstnavatele, byl pokládán za příživníka. Plná, respektive umělá zaměstnanost sloužila jako propagandistický argument. Ale výkonnost a pracovní výsledky mnohých se blížily nule, v lepším případě byly padesátiprocentní. Zkrátka málokdo se v práci přetřhl. Většina podniků byla ve špatné technické kondici, jen pomalu se modernizovaly, zaostávaly za světovým vývojem. Odbyt se orientoval na tradiční odběratele především v socialistickém bloku, kteří se spokojovali s dodávanou kvalitou výrobků. Pronikání na západní trhy bylo složitější. Po Velkém třesku v listopadu 1989 se všechny tyto neblahé okolnosti projeví v plné nahotě. Během pár měsíců se u nás objevila vyspělejší zahraniční konkurence, a to nejen s lepším technologickým vybavením, ale i s marketingovými zkušenostmi a kontakty. Mnohé podniky podlehly v konkurenčním boji, respektive cizinci je koupili, nezdědka proto, aby je zavřeli, a tak rázem se objevili nezaměstnaní. Někteří zahraniční podnikatelé patřili do kategorie zlatokopů, kteří u nás hledali jen levnou pracovní sílu a podle toho ji i platili.

To všechno se až na výjimky týkalo víceméně celé republiky. A teď se přímo vnucuje otázka: jak to, když celá republika měla zhruba stejné startovní podmínky, přesto se mnohé regiony dokázaly z počátečního srabu vymanit lépe, zatímco Znojemsko a potažmo Znojmo samotné zůstaly na chvostu. Zatímco leckde se budovaly výrobní kapacity, ve Znojmě se továrny zavíraly, bouraly, tunelovaly, a pokud se zachovaly, tak ve zmenšené kapacitě. Zanikl tradiční obor zpracování okurek, obor, který dělal Znojmu jméno ve světě.

Kdo na tom nese vinu? Z mého pohledu podstatná část viny padá na vedení města, ta předchodí, která si kvůli politickým bojům o nadvládu nad městem nechala protéct mezi prsty rozkrádané a různě začachované podniky, nevynaložila více snahy pro město je zachránit a nedokázala ani vytvořit podmínky pro nové tuzemské či zahraniční podnikatele k vybudování nové ekonomické základny města. Ani dnešní radnice se o průmyslovou platformu očividně nezajímá a zhlíží se v turismu, v pořádání obřích slavností, v profesionálních fotbalistech a hokejistech... Nic z toho však neřeší prosperitu města a nepřináší místním lidem stabilní, perspektivní a dobře placená zaměstnání. Mladí odcházejí jinam a ti, kteří zůstanou a zestárnou zde, budou se muset dále spokojit s nízkými důchody. Nelze jim ani radit, aby si na důchod šetřili, neboť z malých platů se nic moc ušetřit nedá.

Řešení vskutku šalamounské

Radnice v jednom ze svých pěti bodů prioritního programu Fórum zdravého města přislíbila vyřešení nedostatku parkovacích míst v městské památkové rezervaci. S řešením si opravdu pospíšila. Od Nového roku zvyšuje ceny parkovacích karet, bydlicím v památkové zóně nepatrně, podnikatelé, kteří mají sídlo svých aktivit v dotčené zóně, zaplatí nyní měsíčně tisíc korun. Pokud jsem to správně pochopil, radnice si od toho slibuje, že podnikatelé budou

parkovat mimo městskou rezervaci. Řešení rychlé, jednoduché, šalamounské nebo by se také dalo přirovnat k onomu příslovečnému vytloukání klínu klínem. Že tím radnice popírá sama sebe, to si možná při tom spěchu neuvědomila – na jedné straně mluví o podpoře podnikatelů, na druhé některým z nich právě hodila klacek pod nohy. Někteří možná sáhnou do peněženky, aniž mrknou okem, pro některé z těch druhých to může být poslední kapkou, aby se z centra stáhli a hledali své místo jinde.

Rychlá řešení nebývají vždy ta nejlepší. Může to dopadnout i tak, že město si na úkor podnikatelů pomůže k nějaké sumičce peněz, ale problém s parkováním v přetížené části města se podstatně nezmění. I kdyby nakrásně podnikatelé začali právě na parkování šetřit, je to řešení spíš krátkodobé, na nějž by měl navázat perspektivní plán parkování v městské památkové rezervaci. Má město v tomto ohledu vůbec nějaký plán? Nebo se chystá problém jako ten horký brambor hodit příštímu vedení radnice?

Zdá se, že jedinou možností, jak problém vyřešit, je výstavba parkovacího domu. Ale plány na takovou stavbu narážejí na problém architektonický i urbanistický. Neměl by výškou a stylem narušit historický ráz města. Takže se bude nejspíš hledat místo, kde by se mohl ve třech čtyřech podlažích zavrtat do hloubky, aniž by zásadně nenarušil jednu z místních turistických atrakcí – znojenské podzemí. Ať v myslí procházím historickým městem, nenacházím žádné vhodné místo, které by se pro takovou stavbu hodilo. Ale co takhle někdejší klub mládeže v dolní části náměstí TGM, jenž se nevyužívá tuším kvůli nějakému statickému problému. Pokud by se na jeho místě postavil parkovací dům, umožnil by parkování občanům a podnikatelům alespoň z dolní části historického města. Pro ty, kteří bydlí nebo podnikají od Horního náměstí směrem k Pražské, jsem uvnitř hradeb obdobné místo nenašel. Tam by se patrně muselo hledat někde na náměstí Svobody či v přiléhajících lokalitách. Bylo by pak na architekttech, aby našli vhodné vnější řešení.

Třeba už to má radnice vymyšleno úplně jinak. V takovém případě by měla návrh předložit k veřejné diskuzi.

Dárek větší než vánoční strom

K tradičním vánočním dárkům patřily vždy brusle, hokejka, puk, ale pak nezbylo než čekat, až zamrzne rybník nebo až tátové vytvoří na nějakém plácku kluziště. Teď, když radnice nadělila znojemským dětem kluziště, se může v leckteré rodině situace obrátit, kdy děti budou žadonit o brusle a nebudou chtít čekat až do Štědrého dne. Radnice charakterem svého daru současně dala neústupným rodičům argument – však se ještě nabruslíš, teď můžeš na novém kluzišti bruslit i v létě. A mají pravdu, umělá neledová, respektive plastová bruslicí plocha umožňuje bruslení i v mimozimním období.

O něčem takovém nás ani nenapadlo nechat si zdát. Chodili jsme bruslit na tenisové kurty v zimě přeměněné na kluziště. Nejdříve na Smetanku, pak na Dvořačku nebo na hřiště u sokolovny, tam, kde dnes stojí hala. K nejčastějším zábavám na ledě patřila hra na honěnou, což na přeplněném kluzišti byl výtečný trénink obratnosti a rychlé reakce. Taky jsme se bavili tím, že jsme ostrou brzdou nahodili holky sněhem. Nebo jsme v plné jízdě přeskakovali mantinel a za ním se zabořili do shrabaného sněhu. Plastový povrch a kluziště postavené na náměstí žádná takové alotria samozřejmě nepřipouští, ale ani neumožňuje.

Při nedělním oficiálním otevření kluziště na znojemském Horním náměstí se na ploše opatrně pohybovaly dvě tři desítky dětí, pak zřejmě přišly další, neboť noviny píší o zaplněném kluzišti. Vzhledem k tomu, jak starosta a radní už měsíc skoro nemluvili o něčem jiném, očekával jsem, že budou mezi prvními bruslaři. Nejsem paparazzi, abych na ně cíhal celý den a ulovil třeba snímek starosty rozplácnutého na ledě, pardón na plastu.

Nemyslím si, že radnice reagovala zřízením přezouvárný a šatny s uzamykatelnými boxy na připomínky z osmého čísla Rojnosti, kluziště je navíc osvětlené, k dispozici je stánek s občerstvením, zní hudba. To mi zase připomnělo, že za našich časů provozovatelé kluzišť pouštěli do reproduktorů hudbu, která z rádia zněla spíš výjimečně – Shadows, Beatles, Rolling Stones, Elvise... Bylo to jako

diskotéka na ledě. V neděli jsem sebou na náměstí v jednu chvíli až trhl, když z reproduktoru zaznělo: Za co, Pane Bože, za co? Zas čtyři roky v pr.... Odcházejte od kluziště jsem přemýšlel, které čtyři roky zpěvák Tomáš Klus myslel. Období parlamentní vlády, nebo snad narážel na místní politickou reprezentaci? To by nebylo vzhledem k dárku za 3,5 miliónu korun vhodné.

Vox populi

Maminko, tady na náměstí přišel Ježíšek nějak dřív, že?
Janinko, to zařídil pan starosta. Takový dárek nemají široko daleko.
Maminko, ale to nemůže být dárek, vždyť nejde ani zabalit.
(Rojnost odposlechla u kluziště)

Vážení a milí čtenáři Rojnosti, rád uvítám i vaše názory, souhlasné i nesouhlasné.
Adresa redakce: roupec.jiri@volny.cz

Předchozí čísla Rojnosti jsou na mých webových stránkách
<http://www.jiri.cmunda.roupec.sweb.cz/>
v rubrice Novinářská činnost – e-Rojnost

Jiří Cmunda Roupec